

εἰς τ' ὅμοιο χωρίο ἐπῆραν τὸ Θοδω/¹¹ρῇ τοῦ ποτὲ Γιώργη Ζιώτῃ διὰ νὰ γροικᾷ τὰ ὅσα θὲ νὰ παρ(α)/¹²γγείλῃ ὁ ποτὲ Φραντζέσκος καὶ νὰ εἶναι καὶ μάρτυρας /¹³ τὰ ὅσα θὲ νὰ παραγγείλῃ. Ἔτσι ἐδιάταξεν καὶ εἶπεν ὅτι /¹⁴ τὰ πράματά του ὅλα τ' ἄφησεν τῶν ἀδελφῶν του ἐπειδὴ καὶ /¹⁵ νὰ τὰ κουμαντάριζε. Ἐκείνη τὴν ὥρα λέγει ὁ ἄνω(θεν) ποτὲ Φραν/¹⁶τζέσκος «ἀφίνω καὶ τοῦ ἀνηψιοῦ μου τοῦ μαστρο - Φραντζέ(σ)κου /¹⁷ τὸ κατωγάκι μου | καὶ εἴ τι ἄλλο» |, ἀποκρίνεται ὁ γαμπρός του ὁ Ἰωάννης λέγει /¹⁸ «κουνιάδε τὸ κατωγάκι ἀφ|τὸ|[ο] τὸ ἔχουν ταμένο τῆς γυναίκας /¹⁹ μου τῆς Ἀννούσας». Ἀποκρίνεται ὁ ποτὲ Φραντζέσκος· «ἂν εἶναι /²⁰ ἔτσι ἂς τῶχῃ». Τοῦτα τὰ λόγια τὰ ἐγροίκησεν ὁ ἄνω(θεν) μάρτυρας /²¹ παρὸν καὶ ὅλα του τ' ἀδέλφια καὶ ὁ Φραντζέσκο ὁ Κοταρί/²²νης δὲν ἤτονε ἐκεῖ. Διὰ τοῦτο μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσον /²³ ἐνεφανίστηκαν ἔμπροστε [στε] στὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη παρὸν /²⁴ ὅλα τ' ἄνωθεν μέρη [η] μιλῶντας πᾶσα τως δικαίωμα καὶ ἡ ἄ/²⁵ νωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροί/²⁶κῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ γροικῶντας τὴν <ἄν>ω(θεν) /²⁷ μαρτυρία καὶ θεωρῶντας καὶ τὸ προκοσύμφωνο τῆς ἄνω(θεν) /²⁸ Ἀννούσας πῶς δὲν εἶναι γραμμένο τὸ ἀπὸ κατωγάκι ἀπ[ο]/²⁹φασίζουσιν νὰ εἶναι τοῦ ἀπὸ τοῦ Φραντζέσκου |Κονταρίνη|· περὶ τὸ τακόρδο /³⁰ ὅπου ἔχουν καμωμένο τ' ἀδέλφια του νὰ γροικᾶται καλὸ /³¹ καὶ καθὼς δαλαμβάνει τὸ ἄνω(θεν) γράμμα τοῦ νομινάρε /³² ὅτι ἂν ἴσως καὶ σπρωθῇ νὰ πειράξῃ κανὲν καὶ τως νὰ εἶναι /³³ ἡμιτελὴς ἄδα νὰ σοστισφάρῃ ὅ,τι ἡθέλει ἀγγίξει πᾶ(σα)/³⁴νός. Ἔτσι ἔκριναν καὶ ἐποφάσισαν καὶ θέλουν ἀπογράψουν καὶ ὑποκά/³⁵τωθεν.—

/³⁶ Γιακουμάκης Σκούταρης ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν.—

/³⁷ Σπηλιώτης Σαντοριναῖος πύτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν.—

/³⁸ Περράκης Φώσκουλ(ος) καντζηλλιέρ(ης).—

167

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1730 Σεπτεμβρίου 19

Διεκδίκηση «μετασηκωμάτων»

1730 Σεπτεμβρίου 19 Μύκονος

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ αὐθέντες ἐπιτρόποι καὶ κριτᾶδες /³ τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης /⁴ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ Ἀναστασοῦλα διὰ πρόσωπον τῆς Καλῆς τῆς τῆς /⁵ Μαρούλας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ἀναστάσης παπᾶ - Γιάκομος τοῦ Κάρλου. Ἀφορμὴ /⁶ διὰ δύο μετασηκώματα εἰς τὴν Φτελιά ὅπου ὁ ποτὲ ἡγούμενος Γερμανὸς εἶχεν /⁷ βάλλει

μέσα εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ αὐτοῦ Ἀναστάση τὰ ὅποια τὴν σήμερον /⁸ γυρέβει ἡ αὐτὴ Ἀναστασοῦλα νὰ τὰ πάρῃ, ὡς πράγματα ἐδικὰν τως. Ἀπὸ δὲ τὸ /⁹ ἄλλο μέρος ἀποκρίνεται ὁ αὐτὸς Ἀναστάσης πὼς εἶχεν γροικῆσει τοῦ αὐτοῦ ἡγού/¹⁰ μένου τοῦ θείου του πὼς τὴν ἐπλήρωσεν εἰς τόσα ψωμῖα μὰ δὲν τὸ ἀπόδει/¹¹ ξεν οὔτε διὰ μαρτύρων οὔτε διὰ γράφου καὶ μὴν κάνοντας καλὰ ἀναμεσόν /¹² τως ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνω(θεν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐ/¹³ μίλησαν πᾶσαν τως δικαίωμα· καὶ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ με/¹⁴ γάλην στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαίωματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογιζομένη /¹⁵ τὴν ἄνω(θεν) διαφορὰ κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν ὅτι ταῦτὰ μετασηκώματα /¹⁶ ὅπου ὁ ἄνω(θεν) ποτὲ ἡγούμενος καὶ εἴ τι ἄλλο ἔβαλεν μέσα εἰς τὸ αὐτὸ ἀμπέλι /¹⁷ εἰς τὴν Φτελιὰ καὶ ἦτον τῆς Καλῆς τῆς ἄνω(θεν) Ἀναστασοῦλας νὰ εἶναι τῆς /¹⁸ αὐτῆς Ἀναστασοῦλας ἐδικὰ τῆς περὶ νὰ πιάσῃ ἄνθρωποι ὅπου νὰ τὰ ξέβρουν /¹⁹ νὰ τὰ ξεχωρίσουν ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνω(θεν) ποτὲ ἡγούμενος δὲν τὴν ἐπλήρωσεν κα/²⁰ θῶς ὁ αὐτὸς Ἀναστάσης δὲν τὸ ἀπόδειξεν. Ἐτῆς ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν /²¹ καὶ θέλει γράψουν καὶ ὑποκάτωθεν.—

/²² Γιάκουμος Σκούταρης ἐπίτροπος βεβαίων.—

/²³ Δημήτρης Γρυπάρης ἐπίτροπος βεβαίων.—

/²⁴ Περάκης Φώσκουλος καντζηλλιέρης.—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

168

ΑΘΗΝΩΝ

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1730 Ὀκτωβρίου 18

Ἐνοικοδόμησις τοῖχου ἐπὶ γειτονικοῦ ἀκινήτου

1730 Ὀκτωβρίου 18 : — Μύκονος.—

/² Τὴν σήμερον [οἱ] πολλὰ ἐκλαμπροι αὐθέντες ἐπιτρόποι καὶ κριτᾶδες /³ τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀ/⁴νάμεσα ἀπὸ [τὸ] ἓνα μέρος ὁ Δομένεος Σπαλιάρδος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Νι/⁵κολὸς Σάσος. Ἀφορμὴ ὅπου ὁ ἄνω(θεν) Νικολὸς ἐμετασῆκωσεν τὸν τοῖχον του εἰς /⁶ τὴν Φτελιὰ καὶ ἐπάτησέν τον μέσα εἰς τὸ πρᾶμα τοῦ ἄνω(θεν) Ντομένεου /⁷ διὰ τὸ ὅποιο ἦ[λ]θεν εἰς τὴν κρίτι τῶν αὐθεντῶν ἐπιτρόπων ὁ ἄνω(θεν) /⁸ [Δ]ομένεος καὶ [.....]οντας διὰ τὴν αὐτὴν διαφορὰ ἐσηκώθηκαν οἱ ἄνω(θεν) αὐθέντες /⁹ ἐπιτρόποι κ[αὶ ἐπ]ῆγαν ἀπάνω στὸν [..κ]ὸν τόπον καὶ θεωρῶντας τὰ ρο/¹⁰θέσια πὼς ὁ [αὐ]τὸς Νικολὸς ἐμετα[σῆκωσε]ν τὸν τοῖχον του καὶ τὸν ἐπά/¹¹τησεν μέσα [εἰς] τὸ πρᾶμα τοῦ [αὐ]τοῦ Δομένεου. Διὰ τοῦτο κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν ὅτι ὁ ἄνω(θεν) [[Δομένεος]] Νι[κολ]ὸς νὰ τραβήξῃ τὸν τοῖχον του μέ/¹²σα στὸ πρᾶμα του καὶ νὰ τὸν ἐβάλλ[ει]ς

